

Deformáció és reformáció

A változás törvénye lehetővé teszi azt is, hogy a dolgok hibás irányba változzanak, eltorzuljanak, deformálódjanak. A bűneset során az Emberrel is, történelmével is ez történt: az isteni képmás elhalványult, sorsunk is eltér az eredetileg nekünk szánt életpályától. Az Ember életében a hibázás egyetlen lehetősége a tévedések, a rossz döntések nagyfokú valószínűségévé növekedett, természete is megváltozott, ami egyre távolabb viszi Istentől és törvényeitől. Ezért volt szükség a megtestesülésre, a tökéletes Ember földi megjelenítésére, a tökéletes isteni szeretet bemutatására, a megváltásra.

Az emberek már az özönvíz előtt elfelejtették, hogy mi a szeretet („Megtelt a föld erőszakossággal /1 Móz 6:13/), Istenről alkotott elképzeléseik is eltorzultak és hamissákká váltak: gondoljunk csak az inkák élő emberszív áldozataira, vagy a római császárok önistenítésére és embertelenségére. A zsidó nép írástudói a Törvény merev és szigorú betartásával próbálták megőrizni az ősök hitét és istentiszteletét, ami elkülönítette őket a megszálló rómaiaktól, de egyúttal feszültséget, kölcsönös megvetést és félelmet munkált. A jézusi tanítás és életgyakorlat viszont a megoldást kínálta, amikor az ellenség szeretetére, értük való imádságra buzdított, a szelídséget, rugalmasságot ajánlotta a merev szembeállítás helyett. Az ószövetségi kemény isten-képet is reformálta, helyreigazította, amikor mennyei Atyjának nevezte és mutatta be a Teremtőt, aki örömmel visszafogadja a megtérő tékozló fiát! A hibás emberi gondolkodás terméke volt a számtalan görög és római isten is, és a hatalom megkövetel-

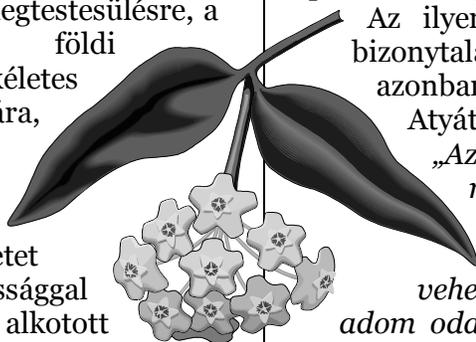
te tiszteletüket, mégis sok római elfogadta a jézusi tanításokat és szellemiséget.

Jézus életműve a deformált emberi gondolkodás és hitvilág, a pénzre és hatalomra épülő emberi kapcsolatok reformálására irányult. Vissza-formálódásról, a teremtett eredeti, romlatlan Isten – ember kapcsolathoz való vissza-térésről van itt szó, és nem valami mai értelmű megújulásról, nem egy még soha sem volt és ezért ki nem próbált, megoldási kísérletről beszélünk.

Az ilyenek mindig kockázatosak és bizonytalan kimenetelűek: Jézus azonban biztos volt a dolgában: Ő az Atyától jött és oda tért vissza. *„Azért szeret engem az Atya, mert én odaadom az életemet, hogy aztán újra visszavegyem. Senki sem veheti el tőlem: én magamtól adom oda. Hatalmam van arra, hogy odaadjam, hatalmam van arra is, hogy ismét visszavegyem: ezt a küldetést kaptam az én Atyámtól.”* (Jn 10:17-18) – és feltámadásával bizonyította ezt.

A feltámadás híre robbanásszerűen elterjedt Kisáziában és Európában és megváltoztatta az emberek hitvilágát és gondolkodását, de a kereszténység köreiből hamarosan megjelent a deformáció, a spekulatív teologizálás, a világi hatalommal való összefonódás, megjelentek a hamis próféták mozgalmi. Egyházszakadás 1054-ben, inkvizíció, pénzért árult bűnbocsánat... mind reformációért kiáltott! Meghajtjuk a fejünket a reformátor hősök előtt, akik a belső indítatásból, a Szentléleknek engedelmességgel mindent megtettek, hogy a kereszténységet visszavezzék Jézushoz, az isteni Szeretet és Igazság forrásához.

A történelem azonban arra tanít, hogy a torzítás, a deformáció, a hazugság szelleme azóta is folyamatosan rombolni próbálja

mindazt, amit Jézus felépített, helyreállított az emberi lelkekben és gondolkodásban, a keresztény/keresztényen egyházban. A megosztás, a szétdarabolás erői már a családokat is fenyegetik, mert a szabadságra, az önrendelkezési jogra való hivatkozással megkérdőjelezzik a bibliai, a gyakorlatban bevált családmodellt, a családfőt, az anyát, és a gyermek(ek) arányos tisztét és kötelességeit. A társadalom legkisebb, de igen fontos sejtje csak a természetes nemi és lelki vonzódás, a szeretet és közös hit talaján épülhet fel, csak így lehet tartós, és az egész társadalomra hasznos. Sajnos, sok deformált vagy csonka családdal, párkapcsolattal találkozhatunk, ami nem csak rossz példa, de alkalmatlan az eredeti isteni parancs betöltésére. Ezért is fogyatkozunk, ezért (is) kevés a gyermek.

Deformálttá vált a tanár-gyermek-család kapcsolat is, amikor a tanulók jogairól túl sokat beszélnek, a kötelességekről pedig keveset. Az pedig végképp érthetetlen, hogy van olyan modern lélektani irányzat, ami tiltja az óvodákban a gyermekekkel való bensőséges beszélgetést, a cirógatást stb. és valamilyen semleges, érzelemmentes, hideg magatartást ír elő a gondozónők részére azért, hogy „a gyermekek ne kötődjenek hozzájuk”. A deformált gondolkodás kirívó példája ez! Ha a kiskorú gyermek nem találkozik eleget a szeretetkapcsolat jeleivel, mintáival, felnőttként ezt már nem tudja megtanulni, ennek hiányát érzi majd egész életében – és szenvedni meg rajta keresztül környezete is.

A deformációt csak akkor ismerjük fel, ha van mihez viszonyítani, van abszolút, megbízható mércénk, Akihez mérhetjük magunkat és környezetünket, és Akihez visszatérhetünk a helyreállítás, a megváltás reményében!

RUMBOLD GYULA

A hit szerepe a tudományos kutatásban

Az előadás, melyet hallgattam, Csókay András idegsebészről hangzott el. Öt gyermek édesapja, aki ugyancsak nem mindennapos „kanyarok” után jutott el oda,

hogy bizonyágtévően beszélgesse Isten megváltó szeretetéről.

„Az út a lényeg és általában nem látjuk a végét” – mondta bevezetőjében. Az orvostudományban a madár két szárnya a hit és a tudomány. A tudomány hit nélkül halott. Einstein megfogalmazása szerint „a tudás vallás nélkül sánta, a hit tudomány nélkül vak”. A tapasztalt, megtanult dolgok cselekvőképessé teszik az embert, de ha az egészre nem világít rá a hit, nem születik bölcsesség.

A fentieket az előadó saját életének és tudományos pályafutásának eseményeivel bizonyította. „Amikor felfogjuk, hogy van megbocsátás – a saját életemben is káromkodó orvostól imádkozó orvossá váltam.” És ekkor jutott élete legnagyobb teljesítményeihez, melyből kandidatúráját is írta. „Keresztény ember vagyok, rengeteg a dolgom, nekem nincs időm megsértődni” – idézte Battyány Strattmann Lászlót - aki nek igazi nagyságát abban látta, hogy a környezet értetlensége ellenére nem volt bosszúálló és nem sértődött meg. „Házánkban rögös az útja az egyedileg gondolkodó, másokért élő szakembereknek” Az előadó szerint az Istenbe vetett hit sokszor önmagában elég a józan gondolkodáshoz.

Az előadáshoz kapcsolódik az alábbi versrészlet:

*„A szeretet győzedelmeskedik!
Hiszem,
Hogy a jó erősebb a gonosznál
A szeretet hatalmasabb a gyűlöletnél
A megbocsátás erősebb a bosszúnál
Hiszek
Az ember jóságában, mely minden
hamisságon,
Minden álnokságon, rosszindulaton és
gonoszságon,
Minden emberi durvaságon és önzésen
túl, létezik.
Mert hiszem, hogy az ember
eredendően jó.
Jobb annál, mint amit tesz,
Igazabb annál, mint amit mond,
finomabb annál, mint amilyenek
látszik.”*

HENRI BOULAD
KÖZÖLTE: HUSZTA TIBORNÉ

Bizonyságtétel

Reformátusként, szüleim tanácsára 14 éves koromban konfirmáltam. Istent sokáig messziről tiszteltem. A távolság persze egyre nőtt, nem Jézus ment messzebbre, hanem én fordultam el és baktattam egy távolba vezető úton. A művészvilág beszippantott, úgy gondoltam, nekem nemcsak a közönség szeretete jár, hiszen én nekik szolgálok; hanem én megérdemlek rövid távú szerelmeket is. Emiatt házasságom – két gyermekkel – a csőd felé tartott. A válás egyedüli megoldásnak tűnt a feleségem részéről, teljesen érthetően. Kórházba kerültem. Kihajtottam magam. Műtét várt rám, szívritmus szabályozót kell beépíteni – mondta a professzor. „Én még csak 33 éves vagyok” – érveltem, persze ez nem hatott meg senkit. Néhány hét múlva kiengettek, bementem a szabadkeresztyének templomába. Az igehirdetés rólam szólt, meg voltam győződve: leadták a „drótot” az ismerősök és csak az én elrontott életemről prédikál a lelkész! Ráébredtem, nekem Jézus Krisztusra van szükségem, mint megváltóra. Elfogadtam Őt, és ma is életem Urának tekintem. Engedtem, hogy belemenyüljön az életembe. Ő meg – ha már úgyis Ő az út, az igazság, az élet – rendet rakott körülöttem. Kijelentéseit igazolta az Isten: „Új szívét adok nektek, újjáteremték mindent.” Azóta sem műtötték a szívemet, helyreállt a házasságunk, gyermekeink, Bernadett és Attila, boldog házasságban és hitben élnek. Az Úr két gyönyörű gyermekkel, Annával és Dániellel áldotta meg lányunkat és családjunkat. Szüleim a menyeyei honból érzékelhetik, hogy imádságukat meghallgatta a teremtő. Örök életet adott nemcsak nekik, hanem nekünk is.

1983-ban tehát Isten megdicsőítette magát a mi életünkben is. Akkor egy hívő házaspár – mérnök és orvos hivatással, és Jézus iránti, mai napig tartó elkötelezettséggel, a Szentlélektől kapott kijelentéssel így imádkozott: „köszönjük Atyánk, hogy Imrét készíted arra, hogy rádióban, televízióban hirdesse az evangéliumot!” 1983-ban! Amikor a médiához annyi közöm volt, hogy időnként megnevettettem a közönséget. Ma már én is tudom, Isten gondolatai

nem a mi gondolataink. Ő arról döntött, hogy Jézusban megadja a támogatást arra, hogy közvetítem az Örömhírt. Ezt nagy kiváltságnak tartom, még nagyobb odaszánással szeretnék ebben a szolgálatban maradni.

Ahogy a „Szamóca” – Eperjes Károly fogalmazott: „nem elég az emberek tetszésére lenni, hanem Isten dicsőségét és az emberek javát kell szolgálni.” Lelkileg magába roskadt nemzetünknek úgy gondolom, nagy szüksége van a szellemi megújulásra, de ezt nem tehetjük Isten nélkül. Szeretnék abban munkálkodni, hogy sokan jussanak életre, öröme Jézus Krisztusban.

NAGY IMRE

Gyülekezeti nyugdíjas klub

Ötödik alkalommal jöttünk össze a havi nyugdíjas alkalomra, szeptember 7.-én.

Meghívott vendégeink: Lakatos Emil és felesége: Erika, valamint Szomor Ágnes.

Emilék elmesélték életüket, és minden felett Isten megtartó szeretetét, segítségét megpróbáltatásaikban. Emil testvérünk fafaragásaiban gyönyörködhettünk kézzel adva, majd Erika keresztszemes kézimunkáit szemlélhettük. Végül Szomor Ági foltvarrások munkái tették színessé alkalmunkat. Mindezekből láthattuk, hogy hányféle elfoglaltságban meg lehet találni az örömet, a szépséget, s azt, hogy miben tehetjük magunkat hasznossá.

Újvári Ferenc lelkipásztor testvér igelvasásával, rövid magyarázatával, egyenként imádkozással, majd szeretetvendégséggel ért véget az alkalom.

Legközelebb 2006. október 5-én lesz összejövetelünk, meghívott vendégünk: Balczó András. Minden (nemcsak nyugdíjas) érdeklődőt szeretettel várunk!

H TNÉ

Köszönöm neked Uram az életet!

Ha elveszítettnek érzem magam, Hozzád fordulok Uram, és fénycsóvaként elem hull a remény, amely győzedelmeskedik a sötétségen.

KUNITZER SZONJA

Jegyzetek

Máté 12:22-28

A Biblia arra tanít, hogy a földön két szellemi hatalom van jelen. Az isteni, és a lázadó sátáni. E két szellemi hatalom egymással szemben áll, mi közte vagyunk.

A Sátán módszere, úgy beállítani magát, hogy nem kell vele számolni, így könnyűszerrel bánik el az emberrel. A másik eszköze, felnagyítani magát, hogy az embernek nem érdemes vele harcolni, mert úgysem tud ellene tenni semmit. Hazugság.

Folytatni kell ellene a harcot! Az Ige így szól hozzánk: „az asszonyrak utóda a fejére tapos” A Sátán elleni küzdelem létfeltétele annak, hogy győzzünk felette! A Sátán hatalmas, de Jézus Krisztus erősebb nála. Sok mindent elváltoztat a Gonosz, de a mennyei hazát elváltoztatni nem tudja. A mennyei realitásokat nem tudja megváltoztatni, de az érzékszerveinket próbálja befolyásolni. A Sátán a mi érzékszerveinket megváltoztatja, hogy rosszul lássunk, rosszul tegyünk. Az Igében egy vak és néma embert látunk. Elvette a szemének látását, és nyelvét. A mennyei dicsőséget nem tudja megváltoztatni! Sugárzik felénk a mennyből a fény! Az Ördög nem tudja a fényt elvenni, de sok embernek a szemét elvakította. Nem érez mennyei vonzást az ilyen ember. Közösségbe vagyunk beépítve, ha a Sátán megvakítja a szemünket, akkor nem látjuk tovább Jézust. Ha nem látjuk Őt, akkor nem Igéjén keresztül látjuk egymást sem. Érzékszerveinket el tudja tompítani, elveszi mennyei látásunkat, hallásunkat, beszédünket, és érzéketlen embert fog kialakítani belőlünk.

A születés által az eredő bűnben megromlott ember ilyen szellemi vakságra, némaságra van kárhozható. A mi szemeink és füleink megnyílhatnak a mennyei kijelentések számára, és újra alkalmassá vál-

hatnak a mennyei dolgok érzékelésére. Óemberünknek ilyen, Gonosz által megromlott érzékszervei lehetnek. A vak ember a fizikai életben is szótlanná válik, ha nem lát és hall, akkor ugyan mit beszélhet? A mi nyelvünk hogyan áll? Az óember nyelve a Sátán gyilkos eszköze. Az új ember eszköz Jézus Krisztus munkájában. Minden ember óemberként jön a világra, hányszor beszélünk a mennyei örömről, és az ember csak értetlenül áll, mert nem érti! A Ördög az óembert eszközöként használja fel. Vak és néma az, aki az ő kezében van.

Akinek megnyílt a szeme, arról sem mondott le még a Sátán! Igaz, elhagyja őt egy időre, de nem mond le róla, a maga számára akar kisajátítani. Az Úr Jézus meggyógyította a vakot és némát úgy, hogy lát és hall. A lelki életünkre is kihat ez. Csodálatos! Jézus Krisztus gyógyító hatalma és szeretete sűrűsödik össze.

Alkalmassá válik, hogy meghallja, amit az Úr mondani akar. Lelkileg vak emberek egyszer csak kinyithatják a szemeiket, egyszer csak megállhatnak ott, ahonnan eddig csak elfutottak. Akiknek szemük, szívük eddig nem volt alkalmas, az Úr Jézus Krisztus kinyithatja lelki szemeiket, azok csodát láthatnak itt a földön is! Vannak, akik átélik ezt a csodát, azokat nem lehet tovább ámítani, nem mondanak le a közösségről, és a Krisztussal való kapcsolatáról. Nézőközönség is szokott társulni, aki a lelátóról néz, nem vállalkozik a küzdelemre. Ezek nézik vak, értetlen szemmel a számukra érthetetlen eseményeket. Van egy ember, akinek szíve tele van hálával, mert tapasztalta, hogy Jézus Krisztus megnyitotta a szemeit. Jönnek az okos emberek, akik megmagyarázzák. Aki megmagyarázza a történeteket, az sohasem hisz a csodákban.

Kérdezd meg magadtól: átélted a csodát igazán már? Jézus Krisztus meggyógyított már? – Ha látsz ilyeneket, vajon nem farizeusi lelkülettel okoskodó módon próbálják megmagyarázni? Sokan voltak, akik

mélyebbre süllyedtek egy csoda láttán! A csodák vízvázasztók, vagy közelebb, vagy messzebb viszik az embert az Úrtól. Jézus Krisztus a csodáit másnak tulajdonítja. Jézus Krisztus úgy értékelte a csodát, hogy: „elérkezett hozzátok az Istennek Országá”.

Ha magasztaljuk Őt csodáiért, akkor érkezett hozzánk is az Istennek országa. Addig a megújult életű emberektől idegenkedtünk, de akkor átéljük, hogy egészen közel van hozzánk az Istennek Országá. Az úrvacsorán nem magyarázkodnánk, okoskodnánk, hanem leborulnánk, és elmondanánk: „Köszönöm a csodát, amit velem tettél, mert érzem, hogy itt van bennem ma is az Istennek országa.” (1986.)

KÖZREADTA: MÉSZÁROS LAJOS

Beteg voltam és meglátogattatok...

Gyülekezetünk beteg, idős, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, igés kártya is nagy örömet okoz nekik.

A felsorolt testvérek címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelképásztornál, és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható:

<i>Bozsogi Jánosné</i>	<i>Erdei Béláné</i>
<i>Groska Erzsébet</i>	<i>Hetzke József</i>
<i>Huszi Dezső</i>	<i>Kántor Imréné</i>
<i>Kárpáti Tivadarné</i>	<i>Liptai Sándorné</i>
<i>Magyar Balázs</i>	<i>Nagy Sándor és neje</i>
<i>Pap László és neje</i>	<i>Páka Elek</i>
<i>Rumbold Gyula</i>	<i>Sallay Lajos</i>
<i>Sós Gábor és neje</i>	<i>Szabó Lajosné</i>
<i>Szalay Mihályné</i>	<i>Szebeni Gyula és neje</i>
<i>Szigeti Béláné</i>	<i>Tóth Imréné</i>
<i>Vékony József</i>	<i>Vida Sándor és neje</i>
<i>Vodiczky Mária</i>	

„De te, URam, pajzsom vagy nekem, discsőségem, aki fölemeled fejem. Hangosan kiáltok az ÚRhoz, és ő meghallgat szent hegyén. Lefekszem, alszom és fölébredek, mert az ÚR támogat engem. Az ÚRtól jön a szabadítás. Legyen áldásod népeden!”

(Zsolt 3:4-6,9)

A szegek beszéde

*Kicsik vagyunk és értéktelenek,
de ott vagyunk a Mester műhelyében,
s a kész műben is, – bár rejtve, titokban –
míg fejünkön a kalapács koppan.*

*Sokan nem tudják, honnan jöttünk,
hogyan egy nagy acéltömbből származunk,
és hogyan fájdalmas csiszolások
formáltak azzá, amik most vagyunk:
fényesre, erősre, egyenesre,
hogyan helytálljunk Mesterünk keze alatt.
Szétszóródunk, de közös bennünk
a mágnes-vonzású akarat.
Egy sincs közöttünk felesleges,
együtt töltjük be feladatunk:
ott, ahová a Mester helyezett,
tartjuk a frontot, hűek maradunk.*

*Mi lenne, ha egy szeg elfáradna?
vagy fiatalon marná a rozsda?
Ha csak a legkisebb fellázadna,
kiesne a szemüveg csavarja.
Széthullana a szék, az asztal,
leomlana a tető, meg a ház...
– Úgy tűnik: az ember világára
sok ezer rejtett, kicsi szeg vigyáz!
Hogy az egyensúly megmaradjon:
munkatársaim, kis és nagy szögek,
a Mester által kijelölt helyen
maradjunk végig hűségesek!*

*Tanítsuk meg az ész emberének,
hogyan az ő szétbomló világát
sok névtelen, rejtett kis szolga
kitartó hűsége mentheti meg.*

OLÁH LAJOSNÉ

Farkasréti Ökumenikus Esték

A Budapest, XI. Németvölgyi út 138. sz. alatti evangélikus-református templomban 2006. október 9-én, hétfőn, 18³⁰-kor

Hegedős László író tart előadást „Ötvenhat igaz üzenete” (Szabadság és forradalom keresztény szemmel) címmel.

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit az ökumené jegyében. Az előadás témájához várjuk az észrevételeket és hozzászólásokat, majd asztalközösséggel, imával és végül szeretetvendégséggel zárjuk a minden hónap második hétfőjén tartott alkalmunkat.

A FARKASRÉTI ÖKUMENIKUS KÖZÖSSÉG
SZOLGÁLTATTEVŐI

Ige-búvár

Csoportunk vasárnap reggelenként az imaház alagsorában szokott összejönni bibliaórára. A címben szereplő nevünk onnan ered, hogy Rottmayer Jenő vezetésével (ezúton is köszönjük az alapos felkészülést) megpróbáljuk „belevenni” magunkat egy-egy kiválasztott bibliai könyv tanulmányozásába.

Hosszú hónapokon át a Kolosséiakhoz írott levéllel foglalkoztunk. Versről-versre haladtunk a szöveg megismerésében, de beszélünk pl. a város földrajzi fekvéséből eredő adottságokról is.

Hadd említsek meg egyetlen gondolatot, ami a mostani igetanulmány során tűnt fel nekem: A levél 4. fejezetében, ahol az Apostol utolsó fontos üzeneteit fogalmazza még meg a címzetteknek (pl. az imádkozásban legyetek kitartóak; ne szűnjetek meg hálát adni...), megkéri hittestvéreit, hogy érte is imádkozzanak: „...hogyan nyissa meg előttünk az Ige ajtaját, hogy szólhassuk Krisztus titkát”. – S „csak úgy”, a mondat közbe még beszúrja, hogy „amely miatt most fogoly is vagyok”.

Elgondolkodtam. Ha közölünk ma bárki „Krisztus titka miatt” börtönbe kerülne, mi, a többiek, biztosan a médiához fordulnánk, fellármáznánk a sajtót és buzgó imádkozásokon kérnénk Istentől a szabadságot. S talán jól is tennénk. Az Apostolt viszont valami más mozgatta. Nem azt kéri a Kolosséban élő hívőktől, hogy kiszabadulásért imádkozzanak, hanem azért, hogy – most ugyan fogolyként – az Igét tudja hirdetni, Krisztus titkát szólni. Micsoda értékrend!

Néhány hónapja pedig egy egészen más hangvételű bibliai könyv tanulmányozásába fogtunk. János első levelének láttunk neki, jelenleg az 5. fejezeténél tartunk. Felfigyeltünk pl. arra, hogy sok ellentétpárt alkalmaz a „szeretet apostola”:

fény/világosság	sötétség
igazság	hazugság
bűnvallás	megtisztulás
a világ szeretete	az Atya szeretete

közölünk indultak el	nem voltak közölünk valólok
Isten gyermekei	Ördög gyermekei
szóval szeretni	cselekedettel/valóságosan szeretni

A levél alap-pillére a **hit** és a **szeretet**: „Az ő parancsolata pedig az, hogy higgyünk az ő Fiának, a Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást...” (1 Jn 3:23)

És még egy gondolat. Az 1 Jn 4:15-ben ezt olvassuk: „Ha valaki vallja, hogy Jézus Isten Fia, abban Isten marad, ő pedig Istenben.” Nekünk, akik a „keresztény” Európában születünk, nem tűnik olyan meghatározónak az, hogy valaki Jézus Krisztust Isten Fiának vallja-e meg. Számunkra ez „természetes”, úgyszólván ezzel nőttünk fel. Amikor viszont a fenti levél íródott, – a korai keresztények korában – e hitvallás „vízválasztó” erővel bírt az ősi zsidó vallás és az új hit között: Jézus Krisztus az Isten Fia!

Fontos, hogy (ha egyáltalán lehetséges) próbáljuk megérteni, mit is jelenthetett egy-egy bibliai könyv mondanivalója abban az adott történelmi korban, amikor keletkezett...

BUKOVSKYNÉ VIOLA

Kedves Olvasóink!

Következő lapzártánk **október 22-én, vasárnap** lesz. A novemberi megjelenésre szánt írásokat, képeket eddig az időpontig kérjük az újság készítőihez személyesen, vagy postán a gyülekezet címére, vagy a mezeigeza@hotmail.com e-mail címre eljuttatni.

A SZERKESZTŐSÉG

Budapest József utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

Internet: www.jozsefutca.baptist.hu

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra / kiscsoportos bibliatanulmányozás, 10⁰⁰ és 17⁰⁰ istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.

Énekórák: vasárnap 16⁰⁰, szerda 19⁰⁰.